

Societat de Caçadors

Doncs sí, una vegada més hem celebrat la Festa Major i amb ella no hi podien mancar les ja tradicionals tirades al plat que any darrera any organitza la Societat de Caçadors, i cada any veu augmentada la participació.

Voldria fer una mica de comentari sobre aquestes tirades, i no obstant no sé com començar, ja que tinc por de no estar a l'altura del que foren les mateixes; i dic això perquè considero que aquest any hem assolit el que fins ara no s'havia pogut aconseguir. En primer lloc és una participació de concursants que cada any va en augment, tant en quantitat com en bona qualitat; en segon lloc, el més important, el companyerisme i la tranquil·litat que va existir en tot moment. Així sí que dona gust organitzar Tir al Plat.

Crec que val la pena felicitar per l'esportivitat demostrada a aquests 116 tiradors que varen participar en les dues tirades.

També, i d'aquestes ratlles, i en nom de la Societat de Caçadors, voldria donar les gràcies a totes aquelles persones o cases comercials que amb la seva col·laboració econòmica varen fer possible que es celebrassin dues tirades d'aquesta categoria al nostre poble.

En tercer lloc, també voldria aprofitar per a dir a aquesta colla d'amics que tan desinteressadament treballem per un ideal, que és el de fer viure la nostra Societat de Caçadors, que no ens cansem, ja que mentre hi hagi un grup de persones així, difícilment pot caure una entitat. I per últim, i sense que vulgui ensabonar a ningú, també vull aprofitar aquesta ocasió per agrair a l'Excm. Ajuntament la seva presència a les tirades, ja que d'aquesta manera varen contribuir a donar més relleu a la Festa.

Tot seguit farem un breu resum de les classificacions:

Tirada General

1. Sr. Pulido	25 plats de 25
2. Sr. Esteve	25 plats de 25
3. Sr. Ninou	25 plats de 25
4. Sr. Marata	24 plats de 25
5. Sr. Salas	24 plats de 25
6. Sr. Ramírez	24 plats de 25
7. Sr. Abadal	24 plats de 25
8. Sr. Giménez	24 plats de 25
9. Sr. Herrera	24 plats de 25
10. Sr. M. Godeo	23 plats de 25

Fins un total de 84 tiradors.

Tirada Local i Social

1. Sr. M. Godeo	24 plats de 25
2. Sr. A. Godeo	23 plats de 25
3. Sr. Guardiola	23 plats de 25
4. Sr. F. Cánovas	21 plats de 25
5. Sr. Sánchez	20 plats de 25
6. Sr. V. Sala	20 plats de 25
7. Sr. Mansanet	20 plats de 25
8. Sr. P. Cánovas	17 plats de 25
9. Sr. Moreno	16 plats de 25
10. Sr. Torres	14 plats de 25

Fins un total de 32 tiradors.

J. FLAQUÉ

CICLISME

Enhorabona, Pere!

El resultat de la Volta a Catalunya 79, ens suggereix un paral·lisme amb un aconeteixement futbolístic:

Després de la victòria a la cèlebre final de Basilea, a l'abril d'enguany, els triomfadors foren rebuts a Barcelona amb la pompa que esqueia a l'haver guanyat per primer cop la Recopa. A Alemanya, però, on hom esperava un triomf del Fortuna que no arribà, no escatimaren pas una rebuda als seus jugadors vençuts. Rebuda potser més numil (Dusseldorf és quatre vegades més petita que Barcelona) però que era el reconeixement als mèrits de l'equip en tot el campionat, que els permeteren arribar a la final i jugar-la amb dignitat. Es passava per alt aquella pròrroga que els portà la derrota. Ho hauríem fet així nosaltres, si el perdedor hagués estat el Barça? Aquesta actitud s'ha repetit en aquell país, diverses vegades, amb motiu d'altres manifestacions esportives. No es tracta pas ara de fer un elogi dels alemanys i remarcar tots les seves virtuts; només de constatar, en un fet concret, una actitud que creiem equilibrada.

El nostre Pere Vilardebò no guanyà la Volta i, per aquesta causa, ha quedat en un segon terme ben discret a moltes cròniques. No podíem esperar-ho d'altra manera d'uns medis de difusió (que potser reflexen la forma generalitzada de veure les coses!) massa fets a judicis lleugers i a enaltir, només, el primer, el triomfador. Fixem-nos-hi: en qualsevol esport (en ciclisme encara més), els que guanyen «han sabut», «han pogut», «han encertat», «han atinat...». Els altres («perdedors» per tant) «no han sabut», «no han pogut...», etc. El Pere, mirat des d'un punt de vista superficial, ha perdut la Volta; «no l'ha sabuda portar a bon terme».

Encara que no siguem comentaristes especialitzats, ens sembla adient d'ofereir alguns càlculs de temps de la carrera —no han pas sortit en altres medis de difusió— que mostren el veritable paper que ha realitzat el nostre representant de Santa Eulàlia:

1.º: Al final de la segona etapa, abans de començar la muntanya forta, el Pere ocupava el lloc 24 a 4 minuts i 12 segons del primer. En acabar la 6.ª etapa (havent passat per Montserrat, Perves, La Bonaigua, Sant Maurici,

Coll de Pal i Mas Nou) anava 3.º, a 1 minut i 7 segons del davant.

2.º: En la contra-rellotge de l'últim dia reduí aquest temps fins als famosos 2 segons finals i quedà en segon lloc.

3.º: Com és, doncs, que amb tot això, no quedés 1.º de la general? Doncs bé: un dia arribà 4 minuts més tard que els primers. Fou a la segona etapa, en passar per Hospitalet i el Baix Llobregat i no pas per manca de forces, sinó per un seguit de circumstàncies fortuïtes: caiguda amb d'altres corredors, desorientament a l'interior de la ciutat provocat per mala senyalització, pas a nivell tancat. Ni Belda ni altres corredors que es classificaren en els llocs d'honor de la Volta, no varen tenir aquells contratemps ni, evidentment, van perdre aquells minuts.

Concluïm, doncs, que fou bàsicament la mala sort la que evità un triomf del Pere sobre els altres corredors, als quals dominà en totes les especialitats, tant al Pirineu, com a Tossa de Mar, com al Vendrell.

A tots ens ha sabut greu que per tan poc no guanyés! Però de tot plegat preferim —perquè ens sembla just— deixar a segon terme els aspectes negatius que es redueixen a les circumstàncies alludides i a una possible manca d'oportunitat al final (difícil deu ésser, després de tants dies d'esforç continuat!). I en canvi, recordar els molts moments bons, gairebé heroics que va tenir: des de la victòria a l'etapa del Vendrell fins a l'arribada, solitària, en segon lloc, a l'imponent paisatge del Llac de Sant Maurici; del magnífic paper en la contra-rellotge fins a la valentia de continuar la cursa —junt amb altres pocs més de vint— enmig de llamps, trons i pedregada, a Sant Llorenç de Morunys, quan, segons un comentarista: «el més raonable era fugir».

Si es valoren els esportistes únicament per les victòries, l'essència de l'esport (és a dir, el noble i bell esforç per aconseguir-les), resta incompresa. El Pere no fou el perdedor sinó el **guanyador moral de la Volta** i mereix una forta i entranyable felicitació: Enhorabona, Pere! Gràcies per les bones jornades que ens has fet passar a tots els afeccionats i et desitgem, pel futur, moltes actuacions com aquesta.

Lluís Galobart

Cistelleria i Vímets

Montserrat

CABASSOS - «BOLSOS»

ESTORES - OBJECTES DE VÍMET

TAULES JARDÍ I TERRASSA

PERSIANES - CORTINES

Edifici «La Sala», s/n. SANTA EULALIA DE RONÇANA